

Pritam Singh v. The State of Punjab, etc. (Pandit, J-)

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਡੀ.ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੀਡਿਤ, ਜੇ.ਜੇ.

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਨੰ. 1093

26 ਜੁਲਾਈ 1968

ਪੰਜਾਬ ਸਰਵਿਸ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ (ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਾਖਾ) (ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ) ਨਿਯਮ (1939) — ਨਿਯਮ 7 -ਏ — ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ—ਦਾ ਦਾਇਰੇ—ਕੀ "ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ" ਅਤੇ "ਮਾਤਹਿਤ" ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ- ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ ਕਲਾਸ II ਲਈ—ਕਲਾਸ ਦੂਜੀ—ਜਿਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਵਿਸ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ (ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਾਖਾ) (ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ) ਨਿਯਮ (1939) ਦੇ ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਸਲ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸੇ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ- ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਸ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰ ਨਾਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੂਨੀਅਰ ਮੈਂਬਰ ਉੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰੋਵੀਸੋ ਦੀ ਰੀਡਿੰਗ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 'ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ' ਅਤੇ 'ਮਾਤਹਿਤ' ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ- ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਸਿਰਫ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਅੰਤਰ-ਸਬੰਧ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਰਫ ਜਮਾਤ II ਤੱਕ। ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਇੱਕੋ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ' ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਕਲਾਸ II ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸ II ਤੋਂ ਕਲਾਸ I ਅਤੇ ਕਲਾਸ I ਤੋਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੱਕ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਕੇਵਲ ਕਲਾਸ II ਤੱਕ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਲਾਸ II ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ - ਅੰਤਰ- ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। (ਪਾਰਾ 6 ਅਤੇ 8)।

ਮੰਨਿਆ, ਭਾਗ 7-ਏ ਵਿੱਚ ਉਹ ਧਾਰਾ ਦੂਜੀ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ- ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ 'ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ' ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ

Pritam Singh v. The State of Punjab, etc. (Pandit, J-)

ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ. ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਪ੍ਰਮੋਟ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਦੂਜਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਤਰੱਕੀਆਂ ਨਾਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਿਵ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਪਰਾ 12)

1968 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪੀ.ਸੀ. ਪੰਡਿਤ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਪੀ.ਸੀ. ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 26 ਜੁਲਾਈ 1968 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ 13 ਜੂਨ, 1961, 1x/ ਜੂਨ, 1963, 22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਅਤੇ 11 ਮਈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, 1965 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 19 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼, ਮਿਤੀ 11 ਮਾਰਚ, 1966 ਅਤੇ 23 ਮਾਰਚ, 1966 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼, ਮਿਤੀ 19 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 2 ਉਸਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 19 ਤੱਕ ਹਰ ਸਮੇਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 11 ਮਾਰਚ, 1966 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪਦਉੱਨਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਭ ਦੇਣਾ, ਭਾਵ, ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰ ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅੰਤਿਮ ਸੰਯੁਕਤ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ, ਮਿਤੀ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1966 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 20 ਅਤੇ 21 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਵਿਸ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ (ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਦੇ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ, 1939 ਦੇ ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।

ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਮੈਸ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਐਮਆਰ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਅਤੇ ਡੀਐਸ ਨੇਹਬਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਐਸ ਕੇ ਜੈਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ (ਪੰਜਾਬ) ਲਈ।

ਡੀਐਨ ਅਵਸਥੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਸਐਸ ਸੋਢੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ।

ਵੀਪੀ ਸ਼ਾਰਦਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਸ.ਕੇ. ਸਾਨਵਾਲਕਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 10, 12 ਅਤੇ 19 ਲਈ।

(1) ਐੱਨ. ਅਗਰਵਾਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਬੀ.ਐੱਨ. ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 11 ਲਈ।

ਰਾਮ ਕਰਨ ਦਾਸ ਭੰਡਾਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨਵੇਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜਵਾਬ ਡੈੱਟ ਨੰਬਰ 23 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.—ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਦੇ ਕੁਝ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ (ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰੈਂਟਿਸ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਜੁਆਇਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1948 ਨੂੰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ। 28 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ, ਉਸਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਕਲਾਸ II ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ 11 ਮਈ, 1956 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਦੁਆਰਾ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 19 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ। ਆਰ ਡੀ ਗੁਪਤਾ, ਟੀ.ਐਸ.ਵਿਰਦੀ, ਐਲ ਆਰ ਮਲਿਕ। ਬੀਪੀ ਚੰਦਰ, ਕੇ.ਐਸ.ਬਰਦਵਾਜ, • ਐਚ.ਐਲ., ਸ਼ਰਮਾ, ਆਰ.ਕੇ. ਸਿੰਗਲ, ਐਮ.ਐਲ. ਸਚਦੇਵਾ, ਏ.ਕੇ. ਚੋਪੜਾ, ਬੀ.ਐਨ. ਰਾਮਪਾਲ, ਜੀ.ਐਸ. ਬੈਸ, ਜੇ.ਐਮ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.ਸੀ. ਕਾਲੜਾ, ਕੇ.ਕੇ. ਅਗਰਵਾਲ, ਕੇ.ਐਨ. ਭਾਟੀਆ, ਬੀ.ਡੀ. ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਸ. ਸਰਵਾਲ, 3 ਤੋਂ 19 ਤੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਸਾਰੇ ਉਸ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਕੇ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਕਲਾਸ II ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਫ਼ਤਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਕਲਾਸ I ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 1 ਸਤੰਬਰ, 1956 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ 21 ਮਾਰਚ, 1958 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੀ। ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਕਲਾਸ II ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 7, 11 ਤੋਂ 15 ਅਤੇ 16 ਤੋਂ 19 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3-10 ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਜੁਲਾਈ, 1953, ਸਤੰਬਰ, 1953 ਅਤੇ ਮਾਰਚ, 1954 ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ 21 ਮਾਰਚ, 1958 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 1 ਸਤੰਬਰ, 1956 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। 19 ਜੂਨ, 1958 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 11 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਈ, 1965, 1 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, 3 ਤੋਂ 19 ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 18 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:-

	ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ	ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ
ਆਰ ਡੀ ਗੁਪਤਾ	7-2-1958	13-6-1961
ਟੀ.ਐਸ.ਵਿਰਦੀ	18-9-1960	13-6-1961
ਐਲਆਰ ਮਲਿਕ	4-11-1960	13-6-1961
ਬੀਪੀ ਚੰਦਰ	5-1-1961	13-6-1961
ਕੇ.ਐਸ.ਰਾੜਦਵਾਈ	5-1-1961	1-6-1963
ਐਚ ਐਲ ਸ਼ਰਮਾ	5-1-1961	1-6-1963
ਆਰ ਕੇ ਸਿੰਗਲ	5-1-1961	1-6-1963
ਐਮ ਐਲ ਸਚਦੇਵਾ	6 1-1961	1-6-1963
ਏ ਕੇ- ਚੋਪੜਾ	18-1-1961	1-6-1963
ਬੀਐਨ ਰਾਮਪਾਲ	1-3-1961	1-6-1963
ਜੀ ਐਸ ਬੈਸ	1-3-1961	1-6-1963
ਜੇਐਮ ਗੁਪਤਾ	11-6-1962	22-4-1964
.1. ਸੀ ਕਾਲੜਾ	5-9-1962	22-4-1964
ਕੇ ਕੇ ਅਗਰਵਾਲ	15-11-1962	22-4-1964
ਕੇਐਨ ਭਾਟੀਆ	17-12-1963	22-4-1964
ਐਸ.ਐਸ.ਸਰਵਾਲ	1-1-1965	11-5-1965

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 19 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ

Pritam Singh v. The State of Punjab, etc. (Pandit, J-)

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 18 ਦੀ ਅਜੇ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। 1959 ਵਿੱਚ, ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਰਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 31 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਤੋਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨਾਲ ਹੀ। ਬਿਜਲੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਬਦਲੀਆਂ ਜਾਂ ਬਦਲੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਵਿਸ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ (ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਾਖਾ) (ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਰੂਲਜ਼, 1939 ਦੇ ਨਿਯਮ 7-ਏ, - ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ, ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਵਰਕਸ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਬ੍ਰਾਂਚ, ਮੈਨੂਅਲ ਆਫ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅੰਤਕਾ 1-ਬੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:-

"ਅਪੈਂਡਿਕਸ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਤੇ 17 ਨਵੰਬਰ, 1943 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਸਾਮੀ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ:-

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ: ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਉਸੇ ਤਰਤੀਬ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਗੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ;

ਦੂਜਾ- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਵੱਧ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ, ਜਾਂ ਜੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਹਨ, ਉਮਰ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਅਧੀਨ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੈਂਕ ਲੈਣਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਜਮਾਤਾਂ ਜਾਂ ਜਮਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਅਧੀਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਾ ਹੋਵੇ

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮਾਤਹਿਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਪਦ-ਉੱਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮਾਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮਾਤਹਿਤ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਰੈਂਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। * * * * *

(3) ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਉੱਚੇ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਪਦਉੱਨਤੀ ਇਕੱਲੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਸਗੋਂ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(4) ਥੀਟੀਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਲਈ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 'ਤੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ ਪਦਉੱਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 21 ਮਾਰਚ, 1958 ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਰਹੇਗੀ। ਪਹਿਲੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਮਾਤ II ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 3 ਤੋਂ 19 ਤੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। . ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਡਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ 1965 ਤੱਕ ਰਿਹਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਸਾਲ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਤੰਬਰ, 1965 ਵਿੱਚ, ਸੇਧੀ ਹੋਈ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 8 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਖੜੀ ਸੀ, ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ 3 ਤੋਂ 19 ਜੂਨੀਅਰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਕਤ ਸੂਚੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ 3 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ। 1966, 5 ਮਾਰਚ; 1966 ਅਤੇ 16 ਮਾਰਚ, 1966। 19 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ, ਬੋਰਡ ਨੇ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਮਿਤੀ 3 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, 11 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਟਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੋਸ਼ੀਅਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਮੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, 23 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਡਬਲਯੂ«ਸ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਨ,

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ। ਅਪ੍ਰੈਲ, 1966 ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਂਝੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ; ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਏਕੀਕਰਣ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ 3 ਤੋਂ 19 ਤੱਕ ਜੂਨੀਅਰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਮਈ, 1966 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(5) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭਰੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ 3-6, 8-14, 16, 19 ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ

Pritam Singh v. The State of Punjab, etc. (Pandit, J-)

ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਬਾਰੇ ਸਥਿਤੀ 17 ਸਤੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੀਫ਼ ਇੰਜਨੀਅਰ, ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸਮਾਂਬੱਧ ਯਾਦਗਾਰ, ਮਿਤੀ 9 ਮਈ, 1957 ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ, ਮਿਤੀ 19 ਜੁਲਾਈ, 1958 ਨੂੰ 13 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। , 1959. ਇਹ ਅਸਵੀਕਾਰ 30 ਨਵੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਵੰਬਰ, 1959 ਵਿੱਚ, ਅੰਤਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਿਆ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਉਦੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਕਲਾਸ II ਤੋਂ ਕਲਾਸ I ਤੱਕ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸ਼ਟੀਆਂ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਬਤੌਰ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜਨੀਅਰ, ਕਲਾਸ I ਅਤੇ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਨੂੰ ਇਸ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਣ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੁਣ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। 3 ਅਤੇ 4 ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ 1961, 1963, 1965 ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਈ, 1965 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ 3 ਅਤੇ 4 ਬਤੌਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਨ। ਉਹ ਦਫ਼ਤਰ ਇੱਕ ਚੋਣ ਅਸਾਮੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਰਿਟ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਤੋਂ 6 ਅਤੇ 8 ਤੋਂ 19 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਤਰੱਕੀ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਤੱਕ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਰਿਕਾਰਡ ਕਾਰਨ ਰੋਕੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਗਲਤ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਉਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 'ਤੇ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਅਪੈਲ, 1965 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣ ਲਈ ਅਨੋਖੀਆਂ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਖਰਕਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਦੇ LUth ਨੂੰ ਕਲਾਸ / ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਉਚਿਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਤਰੱਕੀ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਂ ਵੀ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਯੂਡੀਆਈਆਈਸੀ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਬਾਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਕਲਾਸ I ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਵਿੱਚ ਅਹੁਦਾ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੁਪਰਸੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਮੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸੁਪਰ ਸੈਸ਼ਨ ਜੁਲਾਈ, 1953 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3-6 ਅਤੇ 8 ਤੋਂ 10 ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਤੰਬਰ, 1953 ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 11 ਤੋਂ 15 ਨੂੰ ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਅਗਲਾ ਸੁਪਰਸੈਸ਼ ਮਾਰਚ, 19੦4 ਵਿੱਚ ਸੀ, ਵਨੇਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 16 ਤੋਂ 19 ਜਮਾਤ I ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਉਸਦੀ ਤਰਜੀਹ ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ। 5 ਜੁਲਾਈ, 1956 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸੁਪਰ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਸਤੰਬਰ, 1956 ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 9 ਮਈ, 1957 ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਯਾਦਗਾਰ ਸੌਂਪੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਾਂ-ਬੱਧ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੀਮਾਈਂਡਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਮਿਤੀ 19 ਜੁਲਾਈ, 1958 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹਰ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲਈ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਲਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ 13 ਨਵੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਵੀਕਾਰ 30 ਨਵੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਸੁਲਝਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਉਹੀ ਦੁਬਾਰਾ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰੋ ਜੋ ਬਹੁਤ ਫਾਲਤੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 18 ਦੀ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਅਸਾਮੀ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਣ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਰਫ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਚੋਣ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

Pritam Singh v. The State of Punjab, etc. (Pandit, J-)

ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁਕਮ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ, ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ। ਪੂਰਵ-ਏਕੀਕਰਣ ਪੰਜਾਬ ਸਰਵਿਸ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸ II ਤੋਂ ਕਲਾਸ I ਤੱਕ ਤਰੱਕੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1956 ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 3 ਤੋਂ 6 ਅਤੇ 8 ਤੋਂ 19 ਤੱਕ ਜੂਨੀਅਰ ਸਨ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਮੂਲ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਥਿਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਂਝੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 1 ਨਵੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 3 ਤੋਂ 19 ਤੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਸੰਯੁਕਤ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ 13 ਜੂਨ, 1961, 1 ਜੂਨ, 1963 ਦਾ ਹੁਕਮ; ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਅਤੇ 11 ਮਈ, 1965, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 3 ਤੋਂ 19 ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼, ਮਿਤੀ 11 ਮਾਰਚ, 1966 ਅਤੇ 23 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਪਰੋਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਕਲਾਸ I- ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ- ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਗਲਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੀ। ਕਲਾਸ I ਦੇ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਵਿਸ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ (ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਬ੍ਰਾਂਚ) (ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਨਿਯਮ, 1939 ਦੇ ਨਿਯਮ 7-ਏ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾ ਸੀ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਦਉੱਨਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੈ। ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੋਮੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਡਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ।

1965 ਤੱਕ, ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ, ਬੋਰਡ ਨੇ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਧੀਆਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀਆਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ। ਸਤੰਬਰ, 1965 ਵਿੱਚ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਕਲਾਸ I ਅਤੇ III। ਉਹਨਾਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਜੂਨੀਅਰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅੰਤਮ ਗ੍ਰੈਡੇਸ਼ਨ ਸੂਚੀ

ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਕਤ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਬਣਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਪਦਉੱਨਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ-ਉਪਦੇਸ਼ੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 1 ਅਤੇ 2, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸਨ।

(7) ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ- ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀ ਹੈ? ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨੀ ਸੀ ਤਾਂ (ਏ) ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਅੰਤਿਕਾ 'ਏ' ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 17 ਨਵੰਬਰ, 1943 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ' ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 2(ਏ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਸੇਵਾ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਕਾ 'ਏ' ਵਿੱਚ, ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹਨ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਟੂ ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਕਲਾਸ I, ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ, ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਕਲਾਸ I, ਆਦਿ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਕਲਾਸ II, ਫਿਰ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਕਲਾਸ I ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ 17 ਨਵੰਬਰ, 1943 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰ ਲਈਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ। ਕਲਾਸ II ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਮਾਤ I ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਸੀ। ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਕੁਝ

Pritam Singh v. The State of Punjab, etc. (Pandit, J.)

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੁਲਾਈ, 1953 ਵਿੱਚ, ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਸਤੰਬਰ, 1953 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਚ, 1954 ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 21 ਮਾਰਚ, 1958, 1 ਸਤੰਬਰ, 1956 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ। ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਨੁਸਾਰ. ਜਦੋਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਦੋ ਜਾਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਉਸੇ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਗੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਕੀ ਹੁਕਮ ਸੀ? ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ" ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲਾਸ II ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ। 'ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ' ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ 'ਤੁਰੰਤ' ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇਖੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਕਲਾਸ I ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਪਸੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਕਿਵੇਂ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ? ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਫਸਟਲੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜਾ ਸਿੱਧੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਸਲ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਉਸ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰ ਨਾਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੂਨੀਅਰ ਮੈਂਬਰ ਉੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 3 ਤੋਂ 19 ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ- ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਮੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ 1, ਭਾਗ ਦੇ ਨਿਯਮ 3.11 (ਸੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ, ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਜੂਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਸੀਨੀਅਰ, ਸਨ (1) ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੀਨੀਅਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ (2) ਕਿ ਉਕਤ ਸੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਅਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ੇਕਰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਜੋ ਕਿ ਜਮਾਤ II ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਸਨ, ਨੂੰ ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਗਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਾਵੀਸੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪਵਾਦ, ਇਸਲਈ, ਐਡ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਉਹ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਉਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਕਲਾਸ II ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜਮਾਤ I ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 3 ਤੋਂ 19 ਤੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਮਾਤ I ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 3-19 ਦੀ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 3 ਤੋਂ 19 ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇ।

(8) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ-2 ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਵਿਸ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ (ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਨਿਯਮ, 1939 ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਅਤੇ 7-ਏ ਦੇਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਨਿਯਮ 7-ਏ ਸੇਵਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ (ਸਥਾਈ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ) ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 7 ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 7-ਏ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿਰਫ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਨਿਯਮ 7A ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਿਰਫ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਨੇ 'ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ' ਅਤੇ 'ਮਾਤਹਿਤ' ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਿਰਫ 'ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ' ਅਤੇ 'ਮਾਤਹਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ' ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਲਾਸ II ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਾਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਤੱਕ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਸਨ

ਕਲਾਸ II ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਮਾਤਹਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਹੀ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲਾਸ II ਤੋਂ ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਯਮ 7(1) (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਯਮ 7 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਨਿਯਮ 7-ਏ, ਸਿਰਫ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ

Pritam Singh v. The State of Punjab, etc. (Pandit, J-)

ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਪਰਮਾ ਨੇਟ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਵਿਅਕਤੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਨਿਯਮ 7 ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"7. (1) ਨਿਯਮ 7-ਏ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ:-

(a) ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਉੱਚ ਸਕੇਲ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰ ਹੇਠਲੇ ਸਕੇਲ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਣਗੇ।

(b) ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਮਾਨ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਹ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਉਸ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ, ਬਸ਼ਰਤ:-

(i) ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰ ਇੱਕੋ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਛੋਟੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਵੱਡੀ ਉਮਰ; ਅਤੇ,

(ii) ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਹਾਈਡਰੋ-ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿੱਚ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਸਾਮੀਆਂ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ - ਹਾਈਡਰੋ-ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਸਿਮੀ ਲਾਰ ਜਾਂ ਉੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਸੇਵਾ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਿਰੰਤਰ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ।

* * * * *

(2) ਉੱਚੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਸਿਰਫ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਸਗੋਂ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

(8) ਇਹ "ਨਿਯਮ 7-A ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ" ਸਮੀਕਰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੇਸ ਨਿਯਮ 7-A ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨਿਯਮ 7-ਏ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤਿਕਾ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ 17 ਨਵੰਬਰ, 1943 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਕਲਾਸ II, ਕਲਾਸ I ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਅੰਤਿਕਾ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਸਾਮੀਆਂ - ਉਹ 17 ਨਵੰਬਰ, 1943 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇੰਨੀ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 7 ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਾਜ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਟਰਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦਾ ਸਹੀ ਅਰਥ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦੁਆਰਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 7-ਏ ਵਿਚਲਾ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ 'ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ', ਅਤੇ 'ਮਾਤਹਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ' ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਏ. ਤਰੱਕੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਜਮਾਤਾਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਰੋਧ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਤਰੱਕੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਲਾਸ II ਤੱਕ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰੋਵੀਸੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ' ਅਤੇ 'ਅਧੀਨ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ' ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ- ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ 'ਤੇ, ਦੋਵੇਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮਾਤਹਿਤ ਜੋ ਹੇਠਲੇ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੂਨੀਅਰ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮਾਤਹਿਤ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮਾਤਹਿਤ ਤੋਂ ਉੱਚ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ।

Pritam Singh v. The State of Punjab, etc. (Pandit, J.)

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ 'ਮਾਤਹਿਤ' ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਕਲਾਸ II ਤੱਕ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਆਪਸੀ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਇੱਕੋ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ' ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਕਲਾਸ II ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸ II ਤੋਂ ਕਲਾਸ I ਅਤੇ ਕਲਾਸ I ਤੋਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਲਾਸ II ਤੱਕ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਲਾਸ II ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਕੀਲ* ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੈਕਿੰਡਲੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੂਜੀ ਵਿੱਚ 'ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ 'ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ' ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕੁਝ ਖਾਸ ਵਰਗ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵਰਗ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਦੂਜੇ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 'ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਰਥ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ-ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ, ਨਿਯਮ, ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ 'ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ' ਅਤੇ 'ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ'। ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਜੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਈ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਣ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਕੇ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ, A, ਜੋ B ਤੋਂ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਕਲਾਸ II ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਤਨਖਾਹ ਲੈ ਕੇ ਪਹਿਲੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸੈਕਿੰਡਲੀ ਨੂੰ ਰਿਜ਼ਲਟ ਪੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੀ ਨੂੰ ਏ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਉਮਰ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹਾਂ ਇੱਕੋ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਨਤੀਜਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਤੀਸਰਾ, ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ, ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ, ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। . ਜੇਕਰ 'ਨਿਯੁਕਤੀ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਪਦਉੱਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਵੀ ਤੁਰੰਤ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਬੋਰਡ। ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪਰਿਵਰਤਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਮਾਤਹਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਸਿਰਫ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦਿਆਂ' 'ਤੇ ਹੀ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੋਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲਾਸ II ਤੋਂ ਕਲਾਸ I ਤੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ 7 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ 7-ਏ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਸੇਵਾ।

(9) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ, ਵਿਕਲਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਉਕਤ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਤਰੱਕੀ ਉਸਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਗੈਰ-ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੋਕੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਲਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੱਢੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਖੜਾ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 21 ਮਾਰਚ, 1958 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨੰਬਰ 27 ਅਤੇ ਰੈਸਪੋਂਡੈਂਟਸ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(10) ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਲਾਸ II ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਸਨ, ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਤੋਂ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਸਰਾ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੋਟ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ, ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਠੋਸ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

Pritam Singh v. The State of Punjab, etc. (Pandit, J-)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 21 ਮਾਰਚ, 1958 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੈਜ਼ - ਪੌਡੈਂਟਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਲਾਸ II ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ, ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇਗਾ।

(11) ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 7-ਏ ਵਿਚਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਫਸਟਲੀ ਜਾਂ ਸੈਕਿੰਡ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕ ਸੁਤੰਤਰ ਕਲਾਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਸਰਵਿਸ ਕਲਾਸ III ਵਿਚ ਅਧੀਨ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਟੀਟੀ ਕਲਾਸ ਲਈ ਪ੍ਰੋਮੋ ਟੀਜ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਕਲਾਸ III ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ, ਵਿਕਲਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੇਵਲ ਸੈਕਿੰਡਲੀ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਫਸਟਲੀ।

(12) ਇਸ ਦਲੀਲ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੇਵਲ ਅਖੌਤੀ ਸੁਤੰਤਰ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਮੋਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਤੋਂ। ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਅਰਥਾਤ, ਸ਼੍ਰੇਣੀ III, II, I, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਆਦਿ, ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪਰਿਵਰਤਨ, ਅਧੀਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਮੋਟ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਜੇਕਰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਿਯਮ 7-ਏ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਬਚੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਕਲਾਸ II ਤੋਂ ਕਲਾਸ I ਤੱਕ, ਕਲਾਸ I ਤੋਂ ਕਲਾਸ I ਤੱਕ ਪ੍ਰੋਮੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਆਦਿ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬਦਲਵੀਂ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਮਦਦ ਕਰੇਗੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਕਤ ਨਿਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ- ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ 'ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ' ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀ ਰਾਹੀਂ। ਪਰਿਵਰਤਨ ਤੋਂ

ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਤਰੱਕੀਆਂ ਨਾਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਲਾਸ II ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(13) ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦੀ ਸਹੀ ਅੰਤਰ-ਪ੍ਰੇਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ 1 ਸਤੰਬਰ, 1956 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(14) ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਰਿਸਪਾਂਸ ਡੈਟ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

(15) ਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ 1955, ਕੁਝ ਨੂੰ 1956 ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ 1958 ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ 19 ਜੂਨ, 1959 ਨੂੰ ਪਦਉੱਨਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਨੇ ਨਿਯਮ 7-ਏ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਨਿਰਮਾਣ ਪਾ ਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੀ 13 ਜੂਨ, 1961 ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ, ਦੂਜਾ 1 ਜੂਨ, 1963 ਤੋਂ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ 22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਨੂੰ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 19 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ 11 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ 1 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਕੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ 7-ਏ ਲਈ ਟੀ. ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਮਾਤ I ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਹੋਣ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਆਦਿ (ਪੀਡਿਤ, ਜੇ.)

ਐੱਲ

ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਬੇਜ਼ਰਿਦ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਵੀ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 19 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਸੀ. ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਸੀ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਅਰਤਾ, ਇਸਲਈ, ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉੱਚੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(16) ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਉੱਚੇ ਪੈਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਮੋਟ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਤਰੱਕੀ ਸਿਰਫ਼ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਚੋਣ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਕ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਸਮੇਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ, ਉਸ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ 7-ਏ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਸਮਝਿਆ। ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਹੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜੁਲਾਈ, 1953 ਵਿੱਚ, ਫਿਰ ਸਤੰਬਰ, 1953 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਾਰਚ, 1954 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਰੈਸਪੋਂਡੈਂਟਸ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮਾਤ I ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਮੰਨਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ 21 ਮਾਰਚ, 1958 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਤੀ, ਭਾਵ 1 ਸਤੰਬਰ, 1956 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਇਸੇ ਲਈ ਉਹ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਉਪਰੋਕਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ। ਸਾਰੀ ਮੁਸ਼ੀਬਤ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦੀ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਣਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀਆਂ ਉਹ ਮਿਤੀਆਂ, ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੁਪਰਿਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਤਰੱਕੀਆਂ ਉੱਤੇ, ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ, ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(17) ਇਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਹਨਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ 17 ਸਤੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਵਧੀਕੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 19 ਜੁਲਾਈ, 1958 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਭੇਜਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 13 ਨਵੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 30 ਨਵੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ, ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਰਡ, ਆਖਰਕਾਰ ਨਵੰਬਰ, 1959 ਵਿੱਚ, ਨਵੀਨਤਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ 1955, 1956 ਅਤੇ 1958 ਵਿੱਚ ਕਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੁਣ ਇਸ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੋ ਬਹੁਤ ਫਾਲਤੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

(18) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਲਾਸ II ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਸ ਕਲਾਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰੈਸਪੋਂਡੈਂਟਸ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

1953 ਅਤੇ 1954 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਸੁਪਰਸੈੱਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਉਸਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਨਿਵਾਰਨ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੀ - ਪੁਸ਼ਟੀ 21 ਮਾਰਚ, 1958 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਤੀ, ਅਰਥਾਤ, 1 ਸਤੰਬਰ, 1956 ਤੋਂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਯਮ 7-ਏ

Pritam Singh v. The State of Punjab, etc. (Pandit, J.)

ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਰੇ, ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 1955, 1956 ਅਤੇ 1958 ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੋਮੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜੇ ਉਸਨੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਤਰੱਕੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਚੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਧੀਕੀ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸੀ। 21 ਮਾਰਚ, 1958 ਨੂੰ ਹੀ ਕਲਾਸ I ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਖੁਦ ਬੋਰਡ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਵੰਬਰ 1959 ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੂਨ, 1961 ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ 1961 ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਪਹਿਲੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 21 ਮਾਰਚ, 1958 ਨੂੰ 1 ਸਤੰਬਰ, 1956 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੱਕੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 11 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾ ਕੀਤੀ, ਜੇ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ 19 ਜੂਨ, 1959 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੇਸ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੁਝ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜੂਨ, 1963 ਅਤੇ ਕੁਝ ਦੀ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 19 (ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਸਰਵਾਲ।), ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 18 (ਬੀ. ਡੀ. ਸਿੰਘ), ਜਿਸ ਦੀ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ 18 ਅਤੇ 19 ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਵਾਬਦੇਹ 18 ਅਤੇ 19 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ

ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਜ਼ੂਨੀਅਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜੋ ਉਸੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਜ਼ੂਨੀਅਰ ਦਰਜਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮਈ, 1966 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇੱਕੋ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 7-ਏ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇੰਨੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭਰੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ੂਨੀਅਰ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਚਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਿਸ ਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(19) (19) ਜੋ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ 3 ਤੋਂ 19 ਤੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ- a- ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ 7-ਏ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

I.L.R. P unjab and Haryana

(1969)1

ਆਰ ਐਸ ਨਾਰਨੀਆ ਅਤੇ ਐਸ ਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ
ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਐਂਡ ਬ੍ਰਦਰਜ਼, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ
ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 1578 ਆਫ 1966
31 ਜੁਲਾਈ 1968

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XXIII)- ਐੱਸ. 23, 28 ਅਤੇ
43— ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ (ਆਮ) ਨਿਯਮ (1962)- ਨਿਯਮ 31(9)- ਧਾਰਾ
23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਈ ਗਈ ਫੀਸ— ਕੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿਚ—ਨਿਯਮ 31 Q1) ਕਿਸੇ
'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਡਿਫਾਲਟਰ—ਚਾਹੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 43 ਜਾਂ
ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ।